

henblik på at sikre en større hensyntagen til flygtningenes ønske og baggrund. Forslagsstillerne ønsker, at de hensyn til flygtninge, der er angivet i boligplaceringsbekendtgørelsen, går forud for reglerne i integrationsloven om den faktiske fordeling af flygtninge til kommunerne, også kaldet kommunekvoter.

Jeg vil gerne sige, at regeringen ikke kan støtte forslaget, fordi hele den model, der er lavet omkring visitering, netop bygger på at sikre et så godt integrationsforløb som muligt. Det er jo virkeligheden lavet af hensyn til de flygtninge, der kommer til landet og får opholdstilladelse og skal bo i landet.

Loven om integration blev jo netop lavet for at sikre det her bedre integrationsforløb, og et af elementerne er, at der skal sikres en jævn fordeling af de nyankomne over hele landet, og at alle kommuner er med i den integrationsproces, der skal finde sted, og at de, der kommer til landet, skal bo over hele landet.

Derfor er der lavet de såkaldte kommunekvoter, der jo også betyder, at der er kommuner som f.eks. Københavns Kommune og Århus Kommune, der i det store og hele er fritaget for nyankomne flygtninge, der skal boligplaceres, fordi antallet af mennesker med en anden etnisk baggrund, af udlændinge i de to kommuner og også i andre kommuner i forvejen er relativt høj. Og det kan typisk være i de kommuner, at flygtninge, der skal nyplaceres, ønsker at bo.

Men det er jo ikke sådan, at man slet ikke tager højde for de nyankomnes ønsker. Hvis man læser i boligplaceringsbekendtgørelsen, er der jo en række kriterier, der skal tages hensyn til: Den enkelte flygtningens sproglige og kulturelle baggrund, herunder muligheden for at etablere et netværk med andre udlændinge med en tilsvarende baggrund, uddannelsesmæssige og faglige kvalifikationer og behov, familiemæssig og anden tilknytning, eventuelle særlige behov, herunder behov for særlig behandling, samt særlige ønsker.

Det fremgår endvidere, at styrelsen skal lægge vægt på de demografiske forhold i den enkelte kommune og de omkringliggende kommuner samt arbejdsmarkeds- og uddannelsesmæssige forhold og behandlings- og institutionstilbud i kommunerne.

Inden man træffer en afgørelse og vægter de her mange forskellige hensyn, bliver der indhentet oplysninger både om de enkelte kommuner og om den enkelte flygtningens personlige forhold, sådan at man finder en boligplacering, der

ikke alene tager hensyn til kommunekvoter, men i allerhøjeste grad også til den pågældendes integrationsforløb og mulighed for at gennemføre en succesrig integration.

Kommuner, der ikke skal modtage nyplacerede flygtninge, kan godt komme i betragtning, men så skal der være tale om en helt særlig tilknytning af en helt bestemt karakter.

I den afvejning indgår de hensyn, der er nævnt i boligplaceringsbekendtgørelsens § 13, stk. 2, herunder om den pågældende flygtning har en særlig tilknytning til kommunen, eller om der foreligger andre særlige forhold. Bestemmelsen i § 13, stk. 2, er ikke udtømmende. De forhold, der er nævnt i bekendtgørelsens § 14, stk. 1, vil således efter omstændighederne kunne medføre, at en flygtning kan visiteres til en kommune, som efter de aftalte eller fastsatte kvoter ikke skal modtage flygtninge, eller til en kommune, som efter sin kvote ikke skal modtage yderligere flygtninge.

Inden for rammerne af de i loven og bekendtgørelsen angivne betingelser beror denne afgørelse på et skøn. Ved udøvelse af dette skøn vil Udlændingestyrelsen skulle foretage en afvejning af forholdene i de enkelte tilfælde, sådan som jeg beskrev det tidligere.

Det vil imidlertid ikke være foreneligt med hensigten om en mere jævn fordeling af udlændinge og dermed det hensyn til den enkelte udlændings integration, som boligplaceringsreglerne også varetager, hvis afvejningen i alle tilfælde måtte føre til, at der sker boligplacering i den kommune, hvor flygtningene selv ønsker at blive boligplaceret.

Hvad angår forslaget om, at flygtningene får mulighed for at klage over boligplaceringen, og at de ligeledes får mulighed for at anke et afslag, er det regeringens opfattelse, at de nuværende regler er retssikkerhedsmæssigt forsvarlige.

Det er som anført i beslutningsforslaget rigtigt, at Udlændingestyrelsens afgørelse om visitering ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed. Det er dog regeringens opfattelse, at de nugældende regler tilgodeser den enkelte flygtningens retssikkerhed, samtidig med at hensynet til kontinuitet og sammenhæng i integrationsforløbet sikres. Reglerne giver således den enkelte flygtning en række muligheder for at anfægte en afgørelse om boligplacering, som efter flygtningens opfattelse er truffet på et forkeret grundlag.

Endelig fremgår det af de indledende bemærkninger til beslutningsforslaget, at forslags-